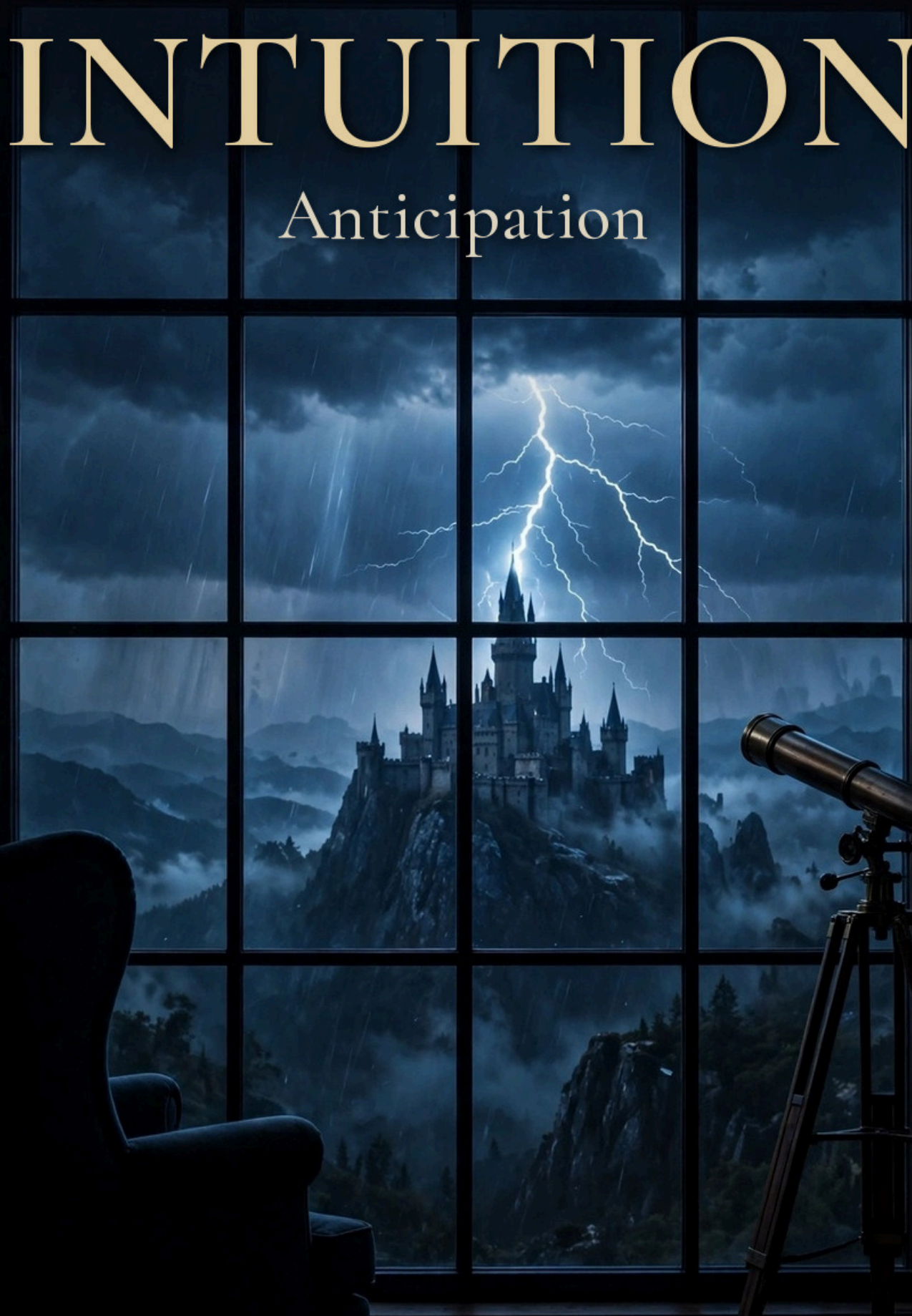

TEN ROOMS OF THE MIND

INTUITION

Anticipation

ANG INTUWISYON NG GILLETTE

Antisipasyon

ANG SAMPUNG SILID NG ISIP

May isang bahay na tinitirhan ng bawat isa sa atin nang hindi kailanman pinili.

Wala itong address. Hindi ito lumilitaw sa anumang mapa. Gayunman, mas kilala natin ito kaysa sa alinmang lugar na tunay nating tinirhan. Sa loob, may sampung pinto.

Ang ilan ay binubuksan natin araw-araw nang hindi namamalayan.

Ang iba ay pinananatili nating nakakandado, nagkukunwaring wala silang kinalaman sa atin.

At may mga silid na hindi tayo ang nagtayo, ngunit sa paanuman ay dala-dala pa rin natin sa ating kalooban. Hindi ito isang teorya.

Hindi ito isang manwal ng sikolohiya na inaalikabok sa isang istante.

Ito ang salaysay ng isang lalaking naglakad sa sampung silid na ito nang isa-isa, kadalasan nang hindi alam kung nasaan siya, at ngayon, na may ilan pang taon sa kanyang mga balikat, ay sinisikap ilarawan ang mga ito nang eksakto kung paano niya naranasan.

Sampung pinto.

Binuksan ko silang lahat.

Ang ilan ay nang may pag-uusisa.

Ang ilan ay nang atubili.

Ang ilan ay noon lamang na huli na ang lahat para umatras.

Kung pamilyar sa iyo ang mga silid na ito, hindi iyon dahil isinasalaysay nila ang aking kuwento.

Iyon ay dahil, sa kaibuturan, isinasalaysay rin nila ang sa iyo.

Ferdinando

INTUWISYON — Antisipasyon

Ang mga babae—ang mga una, ang mga natatangi—ay laging nagtatanong sa akin:

“Paano mo nalaman?”

Laging nagpapaasiwa sa akin ang sagot.

Dahil ang totoo, hindi ko alam.

Nakita ko.

Sa isang saglit.

Gaya ng kidlat sa likod ng isang bundok.

Ang intuwisyon ay ang maagang pagdating ng isang bagay na mauunawaan ng katwiran nang mas huli.

Isa itong bintanang bumubukas at sumasara bago ka pa magkaroon ng panahong dumungaw rito.

Marami ang naniniwalang isa itong kaloob.

Sa palagay ko, isa itong anyo ng pakikinig.

Marahil ang pinakabihira.

Dahil nangangailangan ito ng katahimikan, maging sa loob mo mismo.

Walang tigil sa pagsasalita ang mundo.

Walang tigil sa pagsasalita ang mga tao.

Maging ang katahimikan ay nagsasalita.

Isinisilang ang intuwisyon kapag natuto tayong marinig ang binabalewala ng iba.

Isang pagbabago sa tono.

Isang sulyap na hindi natuloy.

Isang pag-aatubili.

Isang presensiyang nagbabago ng kulay.

Isang katotohanang nagtatangkang magtago.

Hindi nakikita ng intuwisyon ang kababalaghan.

Nakikita nito ang naroon na.

Bago pa makita ng lahat.

Kaya nga madalas itong nakaaasiwa.

Dumarating ito habang kumbinsido pa ang lahat sa kabaligtaran.

At walang nagpapatawad sa taong masyadong maagang tama.

Ngunit huwag nating ipagkamali ang intuwisyon sa premonisyon.

Naglalakad ang intuwisyon sa ating tabi.

Dumaraan ang mga premonisyon sa ibabaw natin.

Ang isa ay isinisilang mula sa pakikinig.

Ang iba ay dumarating nang hindi humihingi ng pahintulot.

Ang isa ay sa iyo.

Ang isa naman ay dumaraan sa iyo.

At madalas ay hindi makontrol.

Ferdinando